

ВАРНЕНСКИ ОБЩИНСКИ ВЕСТНИКЪ

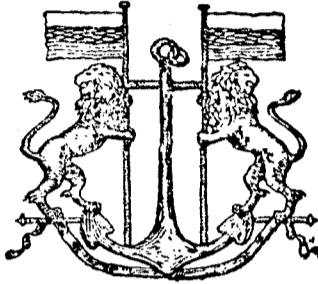
Издава Варненската Градска Община.

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

Абонаментъ 60 лева годишно.

Единъ брой 1 левъ.

Всяко що се отнася за вестника, да се изпраща до редакцията, кметството — Варна.

Частни обявления и реклами:

На III и IV страница на кв. см. 1-30 лв. за едно публикуване.

На кв. см. 1 — лева за две или повече публикувания.

Къмъ абонатитѣ ни.

Умоляваме ги да побързватъ съ издѣлжаване абонамента си.

За да не ставатъ грешки при раздаването отъ пощенскитѣ раздавачи вестника умоляваме абонатитѣ въ градътъ да съобщятъ въ редакцията съ отворена картичка точния си адресъ: ул. и №, по които картички ще се допълни списъка и по тая начинъ за въ бъдеще ще става редовно предаването на в-ка.

Върху „навременната реформа.“

Въ брой 117—118 отъ 24 мн. Октомври на вестника ни, ние изнесохме изразената въ статията ни „Навременна реформа“ нужда отъ едно реформиране дѣловодството и счетоводството на общината.

По този поводъ общинската управа получи следующата докладъ отъ 11 тогочисленъ № 5126, отъ уважаемитѣ г. г. Ф. Белмеръ — професоръ при Търговската академия тукъ и Христо Капитановъ — директоръ на Банка „Напредъкъ“ — ежщо тукъ, който докладъ, като работа на специалисти и компетентни по дадената материя хора, ще бъде взетъ подъ внимание, когато ще се пристъпи къмъ самата реорганизация.

Общинското управление благодарно на казанитѣ господа за ценнитѣ мнения, които тѣ даватъ за прѣдстоящата реформа, и би благодарила на всички, които биха се исказали въ това отношение. Мненията ни ще намератъ топълъ приемъ въ вестника ни и всичко казано, което би допринесло за налучване найцѣлнсъобразното реформиране или реорганизация на общинското дѣловодство и счетоводство, ще бъде взето подъ внимание.

Почтисемното Общинско Управление. ГРАДА.

5,126

ДОКЛАДЪ

Отъ Ф. БЕЛМЕРЪ, професоръ Търговската Академия Варна, и ХРИСТО КАПИТАНОВЪ, Директоръ Банка „Напредъкъ“, по реорганизацията на Счетоводството на Общината.

Господинъ Кмете,

„Градскитѣ стопанства въ своето развитие се подлагатъ на сжщитѣ усложнения въ конструкцията, както и всѣно стопанство. Невозможия, чисто касовъ характеръ, който съществуваше въ операциитѣ на Варненското Градско Общинско Управление до прѣди десетина години, постепенно се е усложнявалъ съ разширяване дейността на общината: съ учредяване на редъ прѣдприятия отъ търговски типъ и съ изменение самата система на данъчното облагане. Като резултатъ на тѣзи усложнения, касовитѣ операции постепенно губатъ своето изключително значение и, напротивъ, се повече и повече се увеличаватъ чисто кредитнитѣ операции. Контрола на касовитѣ операции се извършва, като се сравнятъ направенитѣ записвания съ наличността, т. е. записанитѣ по приходо-разходнитѣ бюджетни книги суми при периодическо събиране, трѣбва да се равни на сборовѣтъ по касовата книга, а разликата имъ да се съвпада съ касовата наличност. По такъвъ, макаръ и патриархаленъ начинъ се извършва контрола и проверката на направенитѣ записвания на касовитѣ операции. Но, съ появяването на кредитнитѣ сдѣлки и при ежществящата проста форма на счетоводно занесяване, кредитнитѣ операции се ограничаватъ изключително съ партиднитѣ книги, тъй да се каже, систематическитѣ, а хронологическитѣ (контролирующитѣ) записвания съвършено от-

съществуватъ. Ето защо контролата спремо записванията на кредитнитѣ операции при простата форма на счетоводството, е невъможна и въ такъвъ случай обикновено се осланя изключително на епитъ и акоратността на лицата, които извършватъ записванията. Поради постепенния прогресъ въ дейността на Варненската градска община, количеството на кредитнитѣ операции се повече и повече се увеличава, понеже възникватъ все нови и нови взаимно отношения съ третитѣ лица: контрагенти, подотчетни лица, кредитори по доставки, по заеми и т. н., а въ това време честитѣ промени въ личния съставъ и отсъствието на база за самоконтролъ, отъ донѣ до донѣ се увеличавали неточноститѣ въ занесяванията и сж внасади бърканица въ отчетността на общината.

Всички кредитни операции поради отсъствието на контролъ и необходимата рационална форма на счетоводството, оставатъ овиснали въ въздуха, никде и счетоводно не регистрирани и се изееняватъ само при съставяне на годишния отчетъ, по и тогава никой съ положителностъ не може да каже дали остановенигѣ случая сж правилни.

Такова състояние на счетоводството не може да се приема, че отговаря на дѣлитѣ и задачитѣ на общинското управление: отсъствието на данни, които характеризиратъ взаимно — отношенията съ третитѣ лица лишава ръководителитѣ на общината отъ възможността правилно да регулиратъ касовата наличност; по сжщата причина не се взематъ мѣрки за своевременното поставяне на суми въ касата и за разходването имъ въ зависимостъ отъ възможността и необходимостта на нуждитѣ; ежществящата форма на счетоводството ежщо не дава възможностъ на ръководителитѣ да видятъ резултата отъ дейността на едѣлнитѣ отрасли на стопанството.

А това е така затова, защото общинското стопанство се отчита по камералната или иначе казано, простата фор-

на счетоводството, която е пригодна за стопанства, които имат само касови операции. Понеже стопанството на Варненската градска община не се отнася към тази категория стопанства то естествено е, че и счетоводството ѝ трябва да се организира върху базата на двойното записване т. е. по принципите на системата на двойното счетоводство, а съществуващата сега проста форма, трябва да вземе мястото си в архивата на общината.

За прилагане системата на двойното счетоводство спремо такова сложно, комбинирано стопанство, каквото се явява това на Варненската градска община, преди всичко трябва да се разреши въпроса за формата, въ която трябва да се измени тази система.

Дейността на всеко общинско стопанство се проявява във две посоки:

1) Да удовлетворява насрещните нужди на населението, а именно: да бъде обезпечена безопасността и здравето на населението, да насажда просвещение, да се грижи за благоустройството на града и т. н.

2) Да дава възможност на населението да се ползува със известни културни придобивки или по-върно от удобствата на живота, като напр. електрическата енергия за технически цѐли и за осветление, водопроводъ, канализация, лозовъ разсадникъ, зеленчукови градини, градини за цвѣта и пр.

Източникъ за втория видъ дейност служатъ изключително такситѣ, които се събиратъ срещу използване обикнитѣ на предприятията на културнитѣ начинания и при това голѣмината на тѣзи такси се намира въ зависимост отъ размера и продължителността на ползуването на тия предприятия. При установяване на такситѣ почти никога не се прилага принципа на костюмата цѐна, а се пресметатъ известни надбавки за да могатъ и излизащитѣ отъ експлоатацията да бъдатъ насочени за задоволяване насрещните потреби на населението.

По такъвъ начинъ, до като при първия видъ дейността Общинското управление всички събрани отъ населението суми въ видъ на данѣци насочва за удовлетворяване на насрещните нужди на населението въ общото благо, следователно абсолютно отечтствува стремежа за печалба, то при втория видъ дейност експлоатацията на културни начинания, чрезъ които се дава възможност на населението да се ползува отъ културнитѣ достижения, има предъ видъ предимно извлечения на печалба отъ тѣзи предприятия, която отъ своя страна би могла да служи за разширяване дейността въ задоволяване насрещните потреби на населението.

Въ първия случай нормитѣ на облагането съ повече или по-малко постоянни, но понеже изразходването на суми се извършва въ името на общото благо то отъ резултатитѣ на тази дейност се ползува целото население, независимо отъ степенята на участието въ доходитѣ на общината, а въ втория случай — субектитѣ на облагането и субектитѣ, които се ползуватъ отъ общинскитѣ предприятия, сж едни и сщи лица, като при то-

ва нормитѣ на облагането не сж еднакви, понеже тѣ вариратъ въ зависимост отъ размера и продължителността на ползуването отъ благата на предприятията.

Тази двойственостъ въ дейността на общинскитѣ управления, тази разлика въ принципитѣ на облагането и такситѣ и, най-после търговския характеръ, който носятъ общинскитѣ предприятия, които иматъ за целъ да създадѣтъ културни удобства за населението, не дава възможностъ да се конструира главното счетоводство на общинскитѣ управления въз основа на началата на пълната централизация на целата дейност на общината. Въ детайлиранъ видъ се групиратъ само даннитѣ, които отразяватъ дейността на общинитѣ по задоволяване насрещните нужди на населението, а що се отнася до дейността по представяне на гражданитѣ блага на общинскитѣ предприятия т. е. отчетанията на предприятията съ търговски характеръ се извършва при главното счетоводство съ общи суми, а детайлизацията на експлоатацията и резултатитѣ се съсредоточава при самитѣ предприятия; съ други думи счетоводството на предприятията съ търговски характеръ се строи на автономни начала, като сметката на съответното предприятие въ главното счетоводство и „сметка общинско управление“ въ счетоводството на предприятието се явяватъ свързващото звено.

Тази обща схема на счетоводството, по наше дълбоко убеждение, трябва да бъде призната, като най-рационална спремо Варненската градска община. Засегнали принципалитѣ въпросъ, че е необходимо да се реорганизира сега съществуващата форма на счетоводство при Варненската градска община, като се въведе двойното записване и обща схема за изобразяване разнитѣ видове дейности, необходимо е да се спомене сжщо, че е безусловно необходимо да се реорганизира касата и отдѣлитѣ за данѣцитѣ и недоборитѣ.

Сега съществуващата организация на касата приблизително има следната форма: бирницитѣ ежедневно предаватъ събранитѣ суми въ главната каса, въ която има две книги за записване постъпващитѣ суми, една касова книга за бюджетнитѣ постъпления, а друга — за депозитнитѣ. До като постъпилитѣ отъ бирника суми не бъдатъ документално оформени, главната каса ги счита като депозити и затова биватъ записвани въ депозитната книга, която по същество се явява партидна книга, защото въ нея за всеки бирникъ е открита отдѣлна сметка. Следъ свършването на кошачитѣ (кошачната книга) събранитѣ отъ бирника суми, биватъ оформени съ вносен листъ, а съ съответната сума се завървя личната сметка на бирника по депозитната книга и едновременно се записва на приходъ въ бюджетарната касова книга отначало въ хронологически редъ, а следъ това и въ систематически въ приходната бюджетна книга по съответнитѣ параграфи. Що се отнася до разходитѣ, то тѣ, въз основа на платежнитѣ заповѣди, минаватъ непосредствено въ хронологически видъ въ бю-

джетната касова книга, а следъ това се систематизиратъ по съответнитѣ параграфи въ разходната бюджетна книга.

Тази организация за записване на касовитѣ операции има следнитѣ дефекти:

1) Касиера едновременно изпълнява функцията и на касиеръ и на счетоводителъ, съ други думи, касиера-подотчетно лице, което трябва да се контролира съ помощта на счетоводството, въ действителностъ самъ себе си контролира.

2) Бюджетната касова книга не показва истинското състояние на касовата наличностъ, защото по нея на приходъ се записватъ само частъ отъ постъпленията, оформени документално, а останалитѣ касови операции за неопределено време се записватъ въ друга книга — депозитната.

3) Понеже изразходването на суми се извършва въ зависимост отъ общата касова наличностъ, а не отъ остатъка на бюджетната касова книга, то теоретически абсурдно е положението на касовата книга, когато разхода е по-голѣмъ отъ прихода, е обикновено явление въ бюджетната касова книга на Варненската градска община.

Естествено е, че такава организация въ записванията на касовитѣ операции не издържа каквато и да е критика. Касата трябва да бъде поставена въ нормални условия, а за тази целъ преди всичко е необходимо функциитѣ на касиера и счетоводителя да бъдатъ разпределени между две различни лица. Касиера трябва само да завежда и пази паричнитѣ знаци и да води приходо-разходната касова книга и то въ проста форма за да се само контролира. Накъ вечеръ касиера свървя касовата наличностъ съ приходо-разходната книга и съобщава остатъка на главното счетоводство за сведение и контролъ. Разпорежданята къмъ касиера за получаването и изразходването на суми въ форма на касови бележки (заповѣди) трябва да изхождатъ отъ съответнитѣ отдѣли, да се скрепяватъ съ подписитѣ на упълномощенитѣ за това лица и да минаватъ презъ контролата на главното счетоводство. Само при наличността на тѣзи условия организацията на касата ще бъде поставена на здрави основи и ще престане да дава такива абсурдни данни, които ние наблюдаваме сега. При предлаганата реорганизация касиера не обмисля въпроса къмъ коя счетоводна категория се отнася една или друга сума; той се интересува само трябва ли да получи или да заплати сумата. Счетоводството пъкъ отъ друга страна открива въ касовата книга отдѣлни графи по прихода и разхода за да може по отдѣлно да отчети бюджетнитѣ и депозитнитѣ суми, а на края открива графа „всичко“ въ която се изважда общата сума по прихода и разхода на касата. При такава конструкция на касовата книга се достига раздѣлното записване на постъпилитѣ и изразходвани суми въ зависимост отъ това, къде принадлежатъ, а съ помощта на графата „всичко“ се получаватъ даннитѣ, които неказватъ онова общо състояние на касата, което трябва

да съответствува на касовата наличност у касиера.

Не по-добре е положението и относно воденето на личните сметки: всяко отделение има свои партидни книги, поради което почти по всяка категория данъци съществуват и отделни лични сметки; въ резултат на такава организация става нужда да се водят до 75,000 лични сметки, като много често за едно и също лице се откриват по няколко сметки въ зависимост от разнитъ данъци, които то плаща. Много ясно е, че такава явление, преди всячко изисква увеличаване на персонала и следователно, усиляване сумата за издръжка на личния съставъ и освенъ това отнема скъпото време на населението за да ходи от отделение на отделение при урегулиране на своитъ задължения къмъ Градското общинско управление.

Този дефектъ съ успехъ може да бъде отстраненъ, като се централизира воденето на личните сметки въ специално отделение, въ което за всички данъкоплатецъ бъде открита само една сметка, която въ всеки моментъ би давала пълна картина на задълженията на всяко лице къмъ общинското управление. За по-голямо удобство въ отделението на личните сметки предпочително е да се прилага системата на подвижните листове.

По своето съдържание личните сметки няматъ абсолютно никакъв контролъ, а това предизвиква постоянни спорове между персонала на общината и населението, откъсва ги отъ текущата имъ работа, всъва не-доверие всредъ населението спремо отчетността на общинското управление и най-после, не дава възможност да се регулира правилно службата на бирниците и своевременното събиране на сумитъ.

Тъзи дефекти сж дотолкова сериозни, че коренната реформа на партидните книги се явява настоятелна необходимостъ.

Поразителенъ дефектъ също се явява и пълното отсъствие на отчитане дебиторитъ и кредиторитъ. Това отсъствие на записване операциятъ съ полотчетни лица, контрагенти и кредитори на общината, не дава възможност на счетоводството правилно да изобрази състоянието на общинското стопанство. Цела група операции, намерили по единъ или другъ начинъ приложение въ градското стопанство, висятъ нѣкъде въ въздуха и се фиксиратъ отъ счетоводството само тогава, когато взаимоотношенията съ трети лица трѣбва да бъдатъ възстановени напълно при преминаването къмъ системата на двойното счетоводство, за да могатъ всички по-нататъшни техни видоизменения да намиратъ съответно отражение въ отчетността на общинското стопанство.

Най-после по въпроса за предприятията съ търговски характеръ, счетоводството трѣбва да различава съоръжения и експлоатация Сметката за съоръжението на едно или дру-

го предприятие има за целъ да дава ясна представа за размера на капиталитъ, вложент въ далено предприятие, съ целъ да му даде възможност да функционира, а сметката експлоатация — да показва резултата отъ дейността.

При всичко, че счетоводството на Варненската градска община опитва да изобрази доходитъ и разходитъ на търговскитъ предприятия въ съответствие съ „бюджета за приходитъ и разходитъ“, все пакъ този опитъ е крайно несполучливъ, защото цифритъ, които се получаватъ съ помощта на счетоводството, не обхващатъ нито съоръженията, нито експлоатацията на всяко предприятие въ неговата целост, а се явяватъ само частични данни, като нѣкои пера отъ разхода не фигуриратъ по тѣзи предприятия отделно и сж вмъкнати въ други параграфи въ връзка съ общата дейност на общината. Така напр. цифренитъ данни за електрическата централа преди всичко не сж резко разграничени на съоръжения и експлоатация, а отъ друга страна въ доходността на експлоатацията не се показва общата стойност на произведената електрическа енергия, въ разхода пакъ сж изобразени само нѣкои специални пера, когато персонала, отопление, канцеларски принадлежности, амортизация наемъ на помещенията и пр. фигуриратъ съвместно съ аналогичнитъ разходи на общината, въ нейната целост подъ различни параграфи най-после частъ отъ сумитъ изразходвани за ремонтъ и поддръжане съоръженията изобщо не фигуриратъ въ счетоводството, понеже тѣзи суми още не биле урегулирани чрезъ касата, а всичко, което не е урегулирано чрезъ касата, виси въ въздуха. Всичко това взето заедно не дава възможност дори и на специалиста счетоводителъ да се справи и получи ясна представа за резултатитъ отъ дейността на такива общински предприятия съ търговски характеръ, каквито сж електрическата централа, водопровода, канализацията, техническата работилница, лозовъ разсадникъ, зеленчуковитъ градини и градинитъ за цвѣта и затова напълно естествено е, че точна представа за дейността на тѣзи предприятия не може да има и общинския съветъ.

Въз основа на горе изложеното ние идваме до следното заключение:

1) Сега съществуващата проста форма на счетоводството, като несъответствующа съ сложното комбинирано стопанство на Варненската община, трѣбва да бъде заменено съ свършената и рационална форма на двойното счетоводство, като преминаването къмъ новата форма на счетоводството трѣбва да стане къмъ началото на 1925—1926 финансова година

2) Незабавно да се разчленатъ функциитъ на касиеръ и счетоводителъ между две лица и да се реорга-

низира касата въз основа на началата изложени въ настоящия докладъ.

3) Понеже за осъществяване на организацията на отдѣла за личните сметки, по началата изложени въ настоящия докладъ, се изисква доста време, то, ако проекта бъде одобренъ, трѣбва още сега да се пристъпи къмъ съответнитъ подготвителни работи, за да може функционирането на новия отдѣлъ да стане безъ всякакви задръжки.

4) Отъ 1925—1926 година за отдѣлитъ: електрическо, водопроводно, канализационно, техническа работилница, лозовъ разсадникъ, зеленчукова градина, градина за цвѣта трѣбва да се организира счетоводство на автономни начала.

5) Да се ходатайствува за изменението схемата на „бюджета за приходитъ и разходитъ“ въ смисълъ да се унищожатъ сега съществуващитъ параграфи по прихода и разхода на електрическото отделение, водопроводното, канализационното, техническата работилница, лозовия разсадникъ, зеленчуковата градина и градината за цвѣта като бъдатъ заменени съ по единъ параграфъ за всеки отдѣлъ по експлоатацията и съоръжението по отделно, при условие, че ще бъдатъ съставени специални бюджети по всеки отдѣлъ.

Професоръ: Ф. Белмеръ.

Х. Капитановъ.

Днешната Варненска общинска управа ще държи много на създаването автономностъ въ общинскитъ предприятия съ търговски характеръ: електрическа централа, водопровода, канализацията, техническата работилница, лозовъ разсадникъ, зеленчуковитъ градини и градинитъ за цвѣта, евентуално, и за други предприятия, за които би имало смисълъ да се организиратъ.

Нещо повече: общинската управа ще направи проучване и опити за привличане въ тия предприятия, особено въ лозовия разсадникъ, зеленчуковитъ и цвѣтни градини, заните ресовани и специалисти хора на процентни ползи.

Съ това ще се преминне чиновничеството срещу заплати въ тия предприятия и въ тѣхъ ще намѣрятъ работа смя които ги разбиратъ и които усърдно ще работятъ за увеличаване на приходитъ отъ тѣхъ, за правяне максималнитъ икономии и, следователно — за увеличаване и на тѣхнитъ процентни ползи.

А че по тоя начинъ ползитъ отъ сжитъ предприятия ще бъдатъ несравнено много по-голям отъ досегашнитъ постигнати въ общинската каса — въ това общинската управа е дълбоко убедена.

четете; Общин. Вестникъ

Изъ комисарията

по прехраната.

ПРОТОКОЛЪ № 1.

Днесъ 21 октомврий 1924 година, въ гр Варна комисията, назначена отъ г на кмета на Варненската градска община съ заповедь № 137 отъ 20 т. м. въ съставъ: общинскитѣ съветници: Кръстю Петковъ и Ал. Медникаровъ, комисаря по прехраната Д-ръ Д. Златаровъ, началникътъ на бюро за социални грижи Ст. Георгиевъ, председателятъ на Хлѣбарското занаятчийско сдружение въ града Георги Капановъ и директора на Хлѣбарската кооперация „Пчела“ Юр. Пърнаровъ, за произвеждане проби съ приготвянето на хлѣбъ отъ типово брашно съ 15% примесь царевично брашно и за опредѣляне цената на хлѣба, се събра въ канцеларията на комисарството въ 14 часа следъ обедъ, и като взе предъ видъ, че поради напредналото време днесъ е невъзможно да бждатъ направени проби, реши:

1 Проби за хлѣба отъ типово брашно съ примесь 15% царевично брашно да се направятъ утре 22 того въ хлебопекарницитѣ на Христо Р. Димитровъ, Георги Капановъ и Кооперация „Социалдемократъ“ и то съ изпичане по една пещъ хлѣбъ последователно въ всѣка една отъ тѣхъ, т. е. при първо опалване на пещта въ първата фурна, при второ — въ втората и при трето — въ третата.

За целта да се предупредятъ хлѣбопекарницитѣ още днесъ, за да се приготвятъ.

2. Да се пристъпи веднага къмъ опредѣляне оная отъ разноскитѣ на хлѣбопекарницитѣ, за които комисарството и комисията разполагатъ съ достатъчно данни.

Въ изпълнение на последното си решение комисията, като прѣе за база хлѣбопекарницата, на която се изработва дневно 430 кгр. брашно на хлѣбъ, каквато база е била приета и по-рано и каквато отговаря на сегашнитѣ условия въ хлѣбното производство, призна за справедливи и законни и опредѣли следнитѣ дневни разноси:

1. Надници: единъ калфа 70 лева, единъ помощникъ 65 лева, единъ пекаръ 70 лева, и за единъ чпракъ 55 лева — всичко 260 лв. хлѣбъ по 2 кгр. на всѣки единъ по 8 лева килограма или по 16 лева на всѣкиго — всичко 64 лева или врячко	324 лв.
2. Превозъ на брашното по 0.06 лв. на кгр., кржгло	25 "
3. Соль по 1.500 кгр. приблизително на 100 кгр. брашно	20 "
4. Вода	3 "
5. Осветление при зименъ сезонъ	4 "
6. Наемъ при кржгло 24,000 лева годишно	65 "
7. Амортизация въ 5 год. за 30,000 инвентаръ	17 "
8. Общински такси за та-	

бела и смѣтъ	2 "
9. Трудови марки	5 "
10. Гербъ върху карнетки	15 "
11. Пране на блузи, платища и пр.	3 "
12. Измазване на помещението	3 "
13. Баня на работницитѣ 1 пжтъ въ месецъ	2 "
14. Осигуровка противъ пожаръ	2 "

Всичко 490 лв.

Опредѣляне на останалитѣ разноси се остави за утре, следъ произвеждане на пробитѣ.

Комисия: Общински съветници Кръстю Петковъ и Ал. Медникаровъ, Комисаръ по прехраната Д-ръ Д. Златаровъ, Началникъ бюро социални грижи Ст. Георгиевъ, Председателъ хлѣбарското сдружение Георги Капановъ, Директоръ Кооперация „Пчела“ Юр. Пърнаровъ.

ПРОТОКОЛЪ № 2.

Днесъ 22 октомврий 1924 год., въ гр. Варна, комисията, назначена отъ г-нѣ кмета на Варненската община съ заповедь № 137 отъ 20 т. м., въ съставъ: общинскитѣ съветници: Кръстю Петковъ и Стоялъ Койчовъ (вместо Ал. Медникаровъ, който отсъствуваше отъ града), комисарътъ по прехраната Д-ръ Д. Златаровъ, началникътъ на бюрото за социални грижи Ст. Георгиевъ — председателя на хлѣбарското занаятчийско сдружение Георги Капановъ и директора на хлѣбарската кооперация „Пчела“ Юр. Пърнаровъ, за произвеждане проби съ приготвянето на хлѣбъ отъ типово брашно съ 15% примесь царевично брашно и за опредѣляне цената на хлѣба, се събра въ 6.30 часа сутринята въ фурната на Христо Р. Димитровъ и пристъпи къмъ довършване на останалата отъ вчера работа: произвеждане проби, опредѣляне рандемана на хлѣба и останалитѣ разноси на хлѣбопекарнитѣ, опредѣляне цената на хлѣба и пр.

1. Направиха се проби съ приготвяне хлѣбъ отъ типово брашно съ примесь 15% царевично брашно отъ мелница „София“. Първата проба се направи въ хлѣбопекарницата на Христо Р. Димитровъ, ул. „Владиславъ“, а втората на фурната на Георги Капановъ, улица „Добринка“.

Получиха се следнитѣ резултати:

Въ първата хлѣбарница отъ 112.860 кгр. брашно се получи 158 кгр. хлѣбъ или рандеманъ отъ 100 кгр. брашно — кржгло 140 кгр. хлѣбъ.

Въ втората хлѣбопекарница отъ 113.870 кгр. брашно се получи 159 кгр. хлѣбъ или рандеманъ отъ 100 кгр. брашно — кржгло 140 кгр. хлѣбъ.

Проба въ хлѣбопекарницата на Социалдемократъ не се направи поради това, че последната при трето опалване на пещта изкарва бѣлъ хлѣбъ, а време нѣмаше да се предприеме въ друга хлѣбарница трета проба; при това комисията намѣри, че първитѣ две проби сж достатъчни.

2. Комисията намѣри, че на опалването на три пжти една пещъ, въ ко-

то последователно се изпича приготвеная хлѣбъ отъ 430 кгр. брашно, сж достатъчни около 135 кгр. сухи дърва и смѣтайки цената имъ най-много 600 лв. това франке хлѣбопекарницата, опредѣли разноси за дърва 80 лв.

Комисията намѣри, че данѣкътъ върху общия доходъ и съотвѣтнитѣ общински и друви врѣхнини върху него не следва да се вписватъ въ разноскитѣ на хлѣбопекарнитѣ, а последнитѣ трѣбва да го изплащатъ отъ брутния си годишенъ доходъ.

Прибавени горнитѣ 80 лева къмъ опредѣленитѣ отъ комисията въ протоколъ № 1 разноси на сума 490 лева, комисията опредѣли окончателно всичкитѣ дневни разноси на хлѣбопекарница за обработване на 430 кгр. типове брашно на хлѣбъ на обща сума 570 лева.

3. Комисията намѣри, че поради поскиването на живота и голѣмитѣ лихви на оборотния капиталъ и за полагания отъ тѣхъ трудъ, следва да се увеличи и брутната печалба — доходъ на хлѣбопекарнитѣ и затова опредѣли при калкулиране ценитѣ на хлѣба да имъ се признава дневна печалба — доходъ за обработване на 430 кгр. типово брашно 200 лева.

Прибавена тая сума къмъ разноскитѣ на сума 570 лева, на хлѣбопекарнитѣ трѣбва да се признаятъ разноси и печалби — доходъ 770 лева дневно или на 100 кгр. брашно по 179 лева.

Понеже бѣлиятъ хлѣбъ се обработва по-трудно и се консумира по-малко, комисията опредѣли при калкулиране цената му къмъ горната сума да се прибавятъ 40 лева повече на 100 кгр. брашно, или кржгло 220 лева.

4. Тѣй като тазигодишнитѣ жита сж по-долнокачествени отъ една страна отъ друга страна не се позволява произвеждане отъ 100 кгр. жито повече отъ 15% бѣло брашно и отлежали бѣли брашна не се натиратъ, то комисията опредѣли рандеманътъ отъ 100 кгр. бѣло брашно да се не смѣта 132 кгр. хлѣбъ както до сега, а да се смѣта 130 кгр.

5. Въз основа на гореустановенитѣ норми и данни и на дневнитѣ пазарни цѣни на брашната, комисията състави следнатѣ калкуляция за цѣнитѣ на хлѣба:

А) Типовъ хлѣбъ отъ типово пшенично брашно, съ примесь 15% царевично брашно:

а. 100 кгр. брашно по 9.40 лв. кржгло

б. Разноси и печалба-доходъ на 100 кгр. брашно

Всичко 1119 лв.

Разделена тая сума на 140 кгр. хлѣбъ, продажната цѣна на 1 кгр. типовъ хлѣбъ слѣдва да бжде 7.99 лв. или кржгло 8 лв.

Б. Бѣлъ хлѣбъ отъ бѣло пшенично брашно № 0 за 100 кгр. брашно по 10.80 лв. кржгло

Разноси и печалба-доходъ на 100 кгр. брашно

Всичко 1300 лв.

Разделена тая сума на 130 кгр. хлѣбъ, продажната цена на 1 кгр. бѣлъ хлѣбъ слѣдва да бжде 10 лева.

Комисията намира, че съществуването на трети тип хляб от чисто типово пшенично брашно, без примес на царевично брашно не само не се оправдава от наличността на пшеницата в страната, но ще създаде усложнения и затруднения в хлябното производство и възможност за злоупотреби с цената на по евтини типове, с примес на царевично брашно, хляб, против които злоупотребления мъчно може да се организира един ефикасен контрол, и поради това този тип трябва да се премахне.

Следствие на това определя: от 24 октомври и г. да се произвежда и продава само два типа хляб, както следва:

1. Типов хляб от типово пшенично брашно, с примес 15% царевично брашно, по 8 лева кгр

2. Бял хляб от бяло пшенично брашно № 0, по 10 лева кгр.

Комисия: Общински съветници Кр. Петков и Ал. Медидкаровъ, Комисар по храната Д-ръ Д. Златаровъ, Началник бюро социални грижи Ст. Георгиев. Председател хлябарското сдружение Г. Калановъ и Директор кооперация „Пчела“ Юр. Пърнаровъ

Наредба № 91

За раздаването на дърва за горене и дървета за строителни цели (материал) от Варненското Градско Общинско Управление през 1924/1925 година

§ 1. Всички дърва за горене и дървета за строителни цели (материал) които ще се получат от общинското сечище „Фацара“, както и дървата, които общинското комисарство по храната ще закупи, ще се продават само в общинския склад в Пожарната команда в брой срещу заплащане определени от общинския съвет с решение № 208 от 10 Ноември 1924 г. цени, а именно:

а) дърва сухи от общинското сечище, реколта 1923/24 г. нарязани, един тонъ 530 лева.

б) дърва сухи от „Гениш-Ада“ II качество, нарязани 1 тонъ 500 лв. не нарязани, 1 тонъ 450 лева.

в) дърва сурови от общинското сечище, реколта 1924/25 год., нарязани 1 тонъ 400 лв. ненарязани 1 тонъ 360 лв.

г) дървета обли за строителни цели, дебела в тънкия край в диаметър повече от 14 см. (едъръ строит. материал), 1 тонъ 510 лв. от 7 до 14 см. (дреб стр. материал) 1 тонъ 430 лв. Помалко от 7 см. тънък дребенъ строителен материал), 1 тонъ 430 лв.

§ 2. Стойността на дърветата, които ще се дават като помощ (безплатно) на бедни членове на общината, както и на дървата, които ще се дават на общинските учреждения, ще се заплаща от общинската каса от кредитът по съответните параграфи на общинския бюджет.

§ 3. По изключение, дърва за членовете на общината и за общинските учреждения в квартала „Сесъ-Семесъ“ понеже този квартал се намира между общинското сечище и града, ще се дават както следва:

а) Само ненарязани дърва от общинското сечище, реколта 1924/25 год.

б) Кметският заместник на квартала се задължава да съдейства на предприемача на сечището за изсичането и превозването необходимото количество дърва за квартала, като намерен секачи и превозвачи от самия квартал.

в) Предприемачът на сечището се задължава да заплаща на секачите и превозвачите от квартала тана, както и на другите секачи и превозвачи за общинския склад в града, а ако могат получателите на дървата да спестят за себе си нещо от превода, понеже разстоянието от сечището до квартала е в 4 км. по жее от колкото това до общинския склад в града.

г) Теглото на дървата ще се определя в квартала око̀лно или на картар от комисия в състав: кметския заместник, един гражданин и един учител.

д) Същата комисия ще разпределя и раздава отпуснатите на бедни жители дърва съгласно дадения ѝ списък.

е) Всички формалности по приемането и раздаването на дървата, които се изпълняват от магазина на общинския склад в града, в квартала ще се изпълняват от кметския заместник.

§ 4. Дърва ще се раздават само за отопление на жилища както следва:

а) На единично лице, което няма общ годишен доход повече от 30,000 лв. до 1/2 тона.

б) На семейства, които имат общ годишен доход повече от 60,000 лв. и които имат: 2 или 3 члена до 1 тонъ 4,5 или 6 члена до 1 1/2 тона. 7 и повече члена до 2 тона.

§ 5. На лица и семейства с пого̀лми доходи от означените в § 4 не ще се дават дърва, понеже дървата не ще бъдат достатъчни за всички жители на общината, и такива лица и семейства могат да се снабдят с дърва от пазара, както това ще правят за изпълнение необходимото им количество и ония, на които ще се дават.

§ 6. На признатите за бедни лица и семейства ще се дават от общинското управление, като помощ (безплатно) ненарязани или нарязани дърва, както следва: на единично лице до 1/2 тонъ на семейство от 2 и повече члена до 1 тонъ.

Същите бедни лица и семейства имат право да си купят дърва от общинския склад с свои средства, когато желаят, до 1/2 тонъ.

§ 7. Всички дърва ще се дават на партиди.

Изключение ще се направи само с дървата за квартала „Сесъ-Семесъ“ и с ония, които бедните ще си купят с свои средства, които дърва ще се дават

наведнаж, за да не се обременяват с излишни превозни разходи.

Изключение ще се прави и с дървата за общинските учреждения, които ще се дават съобразно нуждата и възможността.

§ 8. Общият доход ще се взема от епископите за миналата година.

гр. Варна, 14 Ноември 1924 г.

Комисар по храната:

Д-ръ Д. Златаровъ.

Продължение от

СПРАВОЧНИКА

от брой 120.

Закон за направа на икономически мжци и за насърчение жилищния строеж, обнародван в брой 65 стр. 1 на Държавен Вест от 24 юли 1924 год.

Закон има за цел да подпомогне масовия организиран строеж на бездомни български поданици в населените мѣста в царството а да се поощри частния жилищен строеж, дѣто е признато, че съществува жилищна криза.

Всички интересуващи се от организиранния и частен строеж ще намерят подробни указания в закона, в който са предвидени и помощите, фискалните и други улеснения.

Закон за изменение и допълнение на някои членове от закона за пенсиите на служащите при държавните и изборни учреждения, обнародван в брой 74 стр. 1 на Държавен вестник от 4 юли 1924 год.

Пензионерите от всичките категории пенсии ще намерят подробни указания за интересуващите ги случаи в този закон.

Пензионери, които имат страничен доход повече от 3500 лв. месечно, нѣмат право на добавъчно възнаграждение.

Закон за търговското и промишлено образование, обнародван в брой 78 стр. на Дър. вест. от 9 юли 1924 год.

Училищата са два вида: практически и средни специални училища. Цървите имат за цел да дадат на младежите от двата пола достатъчна подготовка за самостоятелно управление на дадена професия по търговията и промишлеността. Тѣ биват мъжки, девически или смѣсени. За редовни ученици в началния курс се приемат младежи с завършено прогимназиално образование.

Курсът на ученето трае според вида на училището, от две до три години.

Вторите биват мъжки, девически или смѣсени Тѣ имат за цел да дадат на младежите обстойна специална теоритическа и практическа подготовка за самостоятелна и ръководна служба в областта на търговията и промишлеността.

